

Ion - Caracterizare Vasile Baci

Intre dramele derulate pe scena satului ardelean, una aparte este aceea a lui Vasile Baci, om cu atare, care este surprins initial in ipostaza de stapan al propriului destin. Profesor al unei mosii intinse, al unei gospodarii faloase, Vasile Baci se afla in momentul de apogeu al existentei sale, moment in care incepe destinul.

Biografia lui este reconstituita sumar de autor, in etapele esentiale. Urmarind-o, observam ca Vasile Baci este in esenta "un Ion" care si-a atins scopul. Pamanturile le obtinuse prin casatoria cu o fata urata, dar bogata. Suficient de istet, intelege ca sotia lui e legata cu pamanturile pe care le iubeste si care ii asigura locul printre oamenii respectati ai satului. Instarit, Baci agoniseste trepta tot mai mult. Sufleteste el este inca sarac, mai ales ca dupa moartea sotiei ii ramasese doar Ana, asupra careia imprastie prea rar mangaieri si prea des ocari. Patima bauturi si batranetea ii mai atenuaza forta de munca, fara sa-i domoleasca insa dorinta de a-s pastra intacta mosia, pe care o iubeste mai presus de Ana.

In spiritul traditional al satului, dar si din dorinta de a nu fii nevoit sa dea din pamantul sau, el planuete casatoria Anei cu George Bulbuc, flacau instarit si fara pretenti mari de zestre. Retinerea fetei, indragostita de "sarantocul" Ion, provoaca nemul Dumirea lui Baci, care isi simte averea amenintata. In sufletul lui prinde radacini o cumplita ura fata de Ion, pe care si-o astampara uneori prin bataile aplicate Anei.

Prima lui aparitie in romaneste respingatoare: "sosi....lalaind un cantec de betie, cu palaria intr-o ureche, cu ochii inrositi si tulburati de bautura". Prada unui conflict interior, "dada intruna din maini, parca s-ar fii sfadit cu un dusman inchipuit".

Nemul Dumirea si surprinderea ca fata lui se impotriveste casatoriei planuite ia forma unei amenintari directe, "cu dansul (George Bulbuc) ai sa-mi cununi fata dumneata, macar de-as sti ca are sa-i crape inima dintr-insa".

Dorinta de a-si recapata pamanturile il dezumanizeaza complet. Preotul Belciug il aprostofeaza, "Ba sa-ti fie rusine mai omule, sa mai umbli dupa avere, cand vad ca ai ajuns de rasul satului cu betiile". Decaderea morala a lui Vasile Baci este determinata de despartirea de pamanturi, el fiind ca si Ion o fire patimasa care nu poate exista fara "a avea".

Fundamental in caracterizarea sa este surprinderea gesturilor, a reactiilor organice si a nuanțelor vocii in fiecare intalnire cu Ion, a carui prezenta activeaza latura brutala a fiintei sale.

Nici in final, dupa moartea ginerului, pamantul nu-i va reveni, acesta intrand in posesia bisericii, ca unica forma de a-l elibera de blestemul care l-a facut cauza a atator tragedii.